

”ميني بچي - تمهين ڪي ڀي وڳهن روپ نهين بننا هئ، آندر ۾ ڪوئي ڪمي هو تو اُسي نڪال دو، يهي سميه هئ سچا هيرا بنني ڪا“

پُرسن :- ڪس بات ڪي ڊفيڪٽ آتي هين آتما ڪي وڻليو ڪم هوني لگتي هئ؟
اُتر :- پهلا ڊفيڪٽ آتا هئ اُپوٽر ٿا ڪا. جب آتما پوٽر هئ تو اُسڪي گريڊ بهت اونچي هئ. وه اُمليہ رتن هئ. نمستي لائق هئ. اُمپيوٽر ٿي ڪا ٿورا ڀي ڊفيڪٽ وڻليو ڪو ختم ڪر ديتا هئ. آب تمهين باپ سمان ايوَر پيوٽر هيرا بننا هئ. بابا آيا هئ تمهين آپسمان پوٽر بناني. پوٽر بچون ڪو هين ايڪ باپ ڪي ياد ستائينگي. باپ سين اُٿوٽ پيار هونگا. ڪي ڪسي ڪو ڏک نهين دينگي. بهت ميني هونگي.

اومر شانتني . ڊبل اومر شانتني ڀي ڪهه سڪتي هئ. بچي ڀي جانتني هئ اؤر باپ دادا ڀي جانتني هئ. اومر شانتني ڪا آرٿ هئ مٿن آتما شانت سوروپ هون. اؤر بروبر شانتني ڪي ساگر، سک ڪي ساگر، پوٽر ٿا ڪي ساگر باپ ڪي سننان هون. پهلي پهلي هئ پوٽر ٿا ڪا ساگر. پوٽر بنني ۾ هين منشون ڪو تڪليف هوتي هئ. اؤر پوٽر بنني ۾ بهت گريڊس هئ. هرايڪ بچا سمجهه سڪتا هئ، يهه ڀي گريڊس ٻڌتي جاتي هئ. اُڀي هر سمپورٽ بني نهين هئ. ڪهان نه ڪهان ڪوئي ۾ ڪس پرڪار ڪي، ڪوئي ۾ ڪس پرڪار ڪي ڊفيڪٽ ضرور هئ پوٽر ٿا ۾ اؤر يوگ ۾. ديهه اُپمان ۾ آني سين هين ڊفيڪٽيڊ هوتي هئ. ڪوئي ۾ جاستي، ڪوئي ۾ ڪم ڊفيڪٽ هوتي هئ. قسم قسم ڪي هيري هوتي هئ. اُنڪو ڦر مئگنيڦاءِ گلاس سين ديڪا جاتا هئ. تو جئسي باپ ڪي پرم آتما ڪو سمجها جاتا هئ، وئسي آتمائون (بچون) ڪو ڀي سمجھنا هوتا هئ. يهه رتن هئ نان. رتن ڀي سڀ نمستي لائق هئ. موتي، ماڻڪ، پُڪراج آد سڀ نمستي لائق هئ. اِس ليئي سڀ ورائتي ڊالي جاتي هئ. نمبروار پرشارت اُنوسار تو هئ نان. سمجھتي هئ بيحد ڪا باپ هئ اُوناشي گيان رتنون ڪا جواهري، وه ايڪ هين هئ. جواهري ڀي اُنڪو ضرور ڪهينگي. گيان رتن ديتي هئ نان اؤر ڦر رت ڀي جواهري، وه ڀي رتنون ڪي وڻليو ڪو جانتني هئ. جواهرات ڪو بهت اُچي ريت مئگنيڦاءِ گلاس سين ديڪنا هوتا هئ. اِس ۾ ڪهان تڪ ڊفيڪٽ هئ. يهه ڪوُنسا رتن هئ؟ ڪهان تڪ سروسبل هئ؟ دل هوتي هئ رتنون ڪو ديڪني ڪي. اُچا رتن هونگا تو اُسڪو بهت پيار سين ديڪينگي. يهه بڙا اُچا هئ. اِسڪو تو سوني ڪي ڊي ۾ رکنا چاهيئي. پُڪراج آد ڪو سوني ڪي ڊي ۾ نهين رکا جاتا هئ. يهان ڀي جئسي بيحد ڪي رتن بنتي هئ. هرايڪ اُپني دل ڪو جانتني هئ مٿن ڪس پرڪار ڪا رتن هون؟ هماري ۾ ڪوئي ڊفيڪٽ تو نهين هئ؟ جئسي جواهرات ڪو اُچي ريت ديڪا جاتا هئ، وئسي هرايڪ ڪو ديڪنا پرتا هئ. تهر تو هو هين چئن رتن. تو هرايڪ ڪو اُپني ڪو ديڪنا هئ هر ڪهان تڪ سبز پري، نيلم پري بني هئ. جئسي ڦولون ۾ ڀي ڪوئي سدا گلاب، ڪوئي گلاب، ڪوئي ڪئسي هوتي هئ. تمهاري ۾ ڀي نمبروار هئ. هرايڪ اُپني ڪو اُچي ريت جان سڪتي هئ. اُپني ڪو ديڪو سارا دن ڪيا ڪيئا؟ بابا ڪو ڪتنا ياد ڪيئا؟ يهه ڀي بابا نين ڪهه ديئا هئ ڪ گرھست وهنوار ۾ رهتي هوئي باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. بابا نين نارد ڪو ڀي ڪها اُپني شڪل ڪو ديڪو. يهه ڀي ايڪ درشانت هئ. تهر جو بچي هو، ايڪ ايڪ ڪو اُپني ڪو اُچي ريت ديڪنا هئ. چاچ ڪرني هئ ڪ جس باپ دواران هر هيري بنتي هئ اُنڪي سات همارا لو ڪهان تڪ

هٿ؟ اؤر ڪوئي طرف ورتي تو نهين جاتي هٿ؟ ڪهان تڪ مير ا دٿوي سپاءُ هٿ؟ سپاءُ پي منش ڪو بهت سناتا هٿ. هرايڪ ڪو تيسرا نيتر ملا هٿ. اُن سين اُپني جاچ ڪرني هٿ. ڪهان تڪ مٿن باپ ڪي ياد ۾ رهنا هون؟ ڪهان تڪ ميري ياد باپ ڪو پهونچتي هٿ؟ اُنڪي ياد ۾ ره رومانچ ايكدم ڪري هو جاني چاهيئي. پرنٽو باپ حد ڪهتي هٿ مايا ڪي وڏهن اُٿسي هٿ جو خوشي ۾ اُني نهين ديتي هٿ. بچي جانتِي هٿ اُپي هر سڀ پرشارتي هٿ. رزلت تو پچاڙي ۾ نڪلني هٿ. اُپني جاچ ڪرني هٿ. فلو(داغ) آد اُپي تهر نڪال سڪتي هو. ايكدم پيوئر ڊائمنڊ بننا هٿ. اُگر ٿورا پي ڊفيڪٽ هونگا تو سمجهه جائينگي. هماري وٿليو پي ڪم هونگي. رتن هٿ نان. باپ تو سمجهاتي هٿ بچي ايوُر پيوئر وٿليوبل هيرا بننا چاهيئي. پرشارت ڪراني ليئي پن پن ڪار سين باپ سمجهاتي هٿ.

(آج يوگ ڪي سميه بيچ ۾ باپ دادا صندلي سين اوٺ ڪر سپا ڪي بيچ ۾ چڪر لٽاءِ ايك ايك بچي سين نٽن ملاقات ڪر رهي ٿي) بابا آج ڪيون اُني؟ ديڪني ليئي ڪ ڪوُن ڪوُن سروسٽل بچا هٿ؟ ڪيونڪ ڪهان ڪوئي، ڪهان ڪوئي بهئي رهتي هٿ. تو بابا نين اوٺ ڪر ايك ايك ڪو ديڪا اِن ۾ ڪيا گڻ هٿ؟ اِنڪا ڪتنا لو هٿ؟ سڀ بچي سنمڪ بهئي هوئي هٿ، تو سڀي بهت پياري لگتي هٿ. پرنٽو يهه تو ضرور هٿ نمبروار پرشارت اُنوسار هين پياري لگينگي. باپ ڪو تو معلوم هٿ ڪيا ڪيا ڪس ۾ ڊفيڪٽ هٿ؟ ڪيونڪ جس تن ۾ باپ نين پرويش ڪيئا هٿ، وه پي اُپني جاچ ڪرتي هٿ. يهه دونو باپ دادا اِڪني هٿ نان. تو جتنا جتنا جو اؤرون ڪو سڪ ديتي هٿ، ڪوئي ڪو دڪ نهين ديتي هٿ، وه چپي نهين ره سڪتي هٿ. گلاب، موگرا ڪب چپي نهين ره سڪينگي. باپ سڀ ڪچ بچون ڪو سمجهاءُ ڦر بچون ڪو ڪهتي هٿ مام ايكمر ياد ڪرو تو تمهاري ڪاد نڪل جائي. ياد ڪرني سميه ساري دن ۾ جو ڪچ ڪيئا هٿ، وه پي ديڪنا هٿ. ميري ۾ ڪيا اوگڻ هٿ، جو بابا ڪي دل پر اِتنا نهين چڙه سڪتي؟ دل پر سو تخت پر. تو باپ اوٺ ڪر بچون ڪو ديڪتي هٿ، هماري تخت ڪي واسي ڪوُن ڪوُن بنني والي هٿ؟ جب سميه نزديڪ آتا هٿ، تو بچون ڪو جهت معلوم پر جاتا هٿ هر ڪهان تڪ پاس هونگي؟ ناپاس هوني والي ڪو پهلي سين هين معلوم پر جاتا هٿ ڪ هماري مارڪس ڪم هونگي. تهر پي سمجهتي هو همڪو مارڪس تو ملني هٿ. هر اِسٽوڊنٽ هٿ، ڪسڪي؟ پڳوان ڪي. جانتِي هٿ وه اِس دادا دواران پڙهاتي هٿ. تو ڪتني خوشي هوني چاهيئي. بابا همڪو ڪتنا پيار ڪرتي هٿ، ڪتنا مينا هٿ، تڪليف تو ڪوئي ديتي نهين. صرف ڪهتي هٿ اِس چڪر ڪو ياد ڪرو. پڙهائي ڪوئي جاستي نهين هٿ. ايرر آبجيڪٽ سامني ڪرا هٿ. اُٿسا همين بننا چاهيئي. دٿوي گڻون ڪي ايرر آبجيڪٽ هٿ. تهر دٿوي گڻ ڌارڻ ڪر اِن جئسا پوئر بنتي هو تب هين مالها ۾ پروئي جاتي هو. بيحد ڪا بابا همڪو پڙهاتي هٿ. خوشي هوتي هٿ نان. بابا ضرور آپسمان پيوئر ناليجفل بنائينگي. اِس ۾ پوئرتا، سڪ، شانتي سڀ آ جاتي هٿ. اُپي ڪوئي پي پريپورٽ نهين بنا هٿ. اُنت ۾ بننا هٿ. اُسڪي ليئي پرشارت ڪرنا هٿ. باپ ڪو تو سڀي پيار ڪرتي هٿ. ”بابا“ ڪه ڪر تو دل هين ڪل جاتا هٿ. باپ سين ورثا ڪتنا پاري ملتا هٿ. سواءِ باپ ڪي اؤر ڪهان پي دل نهين جائينگي. باپ ڪي ياد هين بهت سناني چاهيئي. بابا، بابا، بابا، بهت پيار سين باپ ڪو ياد ڪرنا هوتا هٿ. راجا ڪا بچا هونگا تو اُنڪورا جائي ڪا نشا هونگا نان. اُپي تورا جائون ڪا ماُن نهين رها هٿ. جب برٽس

گورنمينت ٿي تو انهنون ڪا بهت مان ٿا. سڀ انڪو سلام ڀرتي ٿي سواءِ وائيسراءِ ڪي. باقي سڀ نمڻ ڪرتي ٿي راجائون ڪو. اُڀي انهنون ڪي گتي ڪيا هو گئي هئ. يهه پي تم جانتِي هو ڪ يهه ڪوئي آڪر راجائي پڌ نهين لينگي.

بابا نين سمجهايا هئ مئن غريب نواز هون. غريب جهت باپ ڪو جان ليتي هئ. سمجھتي هئ يهه سڀ ڪڇ انڪا هئ. انڪي شريعت پر هين هر سڀ ڪڇ ڪرينگي. انهنون ڪو تو اپنا ڌن ڪا نشا رھتا هئ اس ليئي وهه اُٿسي ڪر نه سڪي. اس ليئي باپ ڪھتي هئ مئن هون غريب نواز. باقي هان، بڙون ڪو اُٿايا جاتا هئ، ڪيونڪ بڙون ڪي ڪارڻ ڦر غريب پي جهت آ جائينگي. ديڪينگي اتني بڙي بڙي لوگ پي يهان جاتي هئ، تو وهه پي آ جائينگي. پرنٽو غريب بچاري بهت ڌرتي هئ. ايڪ دن وهه پي تمھاري پاس آئينگي. وهه دن پي آئينگا. ڦر انهنون ڪو جب تم سمجھائينگي تو بڙي خوش هونگي. ايڪدم چٽڪ جائينگي. انهنون ڪي ليئي پي تم خاص ٿائيم رڪينگي. بچون ڪي دل ۾ آتا هئ همڪو تو سڀي ڪا اُڌار ڪرنا هئ. وهه پي پڙهه بڙي آفيسرس آڌ بن جاتي هئ نان. تم هو ايشوريه مئن. تمڪو سڀڪا اُڌار ڪرنا هئ. گائن پي هئ نان پيلٽي ڪي بڀر ڪائي. وويڪ پي ڪھتا هئ دان سڌا غريبنون ڪو ڪرنا هئ، شاهوڪارون ڪو نهين. تمڪو آگي چل ڪر يهه سڀ ڪڇ ڪرنا هئ. اس ۾ يوگ ڪا ٻل چاهيئي. جس سين وهه ڪشش ۾ آ جائي. يوگ ٻل ڪم هئ ڪيونڪ ديهه ايمان هئ. هرايڪ اپني دل سين پوچي همڪو ڪهان تڪ باپ ڪي ياد هئ؟ ڪهان هر ڦسٽي تو نهين هئ؟ اُٿسي اوستا چاهيئي، جو ڪسڪو پي ديڪني سين چلائماني نه هو. بابا فرمان ڪرتي هئ ديهه ايمان مت بنو. سڀڪو اپنا پائي سمجھو. آتما جانتِي هئ هر پائي پائي هئ. ديهه ڪي سڀ ڌرم چوڙني هئ. اُٿت ۾ اُگر ڪڇ پي ياد پرا تو ڏنڊ پر جائينگا. اتني اپني اوستا مضبوط بناني هئ اؤر سروس پي ڪرني هئ. اُندر ۾ سمجھنا هئ اُٿسي اوستا جب بنائين تب يهه پڌ مل سڪتا هئ. باپ تو اچي ريت سمجھاتي هئ، بهت سروس رهي هوئي هئ. تمھاري ۾ پي ٻل هونگا تو انڪو ڪشش هونگي. اُنِيڪ جنمون ڪي ڪت لگي هوئي هئ، يهه خيالات تم برهمڻون ڪور ڪني هئ. سڀي آتمائون ڪو پاون بنانا هئ. منش تو نهين جانتِي، يهه تم جانتِي هو سو پي نمبروار پرشارت اَنوسار. باپ سڀ باتين سمجھاتي رھتي هئ، اپني جاچ ڪرني هئ. جيئي بابا بيحد ۾ ڪري هئ، بچون ڪو بيحد ڪا خيال ڪرنا هئ. باپ ڪا آتمائون ۾ ڪتنا لو هئ. اتنا دن لو ڪيون نهين ٿا؟ ڪيونڪ ڊفيڪٽيڊ ٿي. پنت آتمائون ڪو ڪيا لو ڪرينگي. اُڀي تو باپ سڀڪو پنت سين پاون بناني آئي هئ. تو لوئي ضرور بننا پرتا هئ. بابا هئ هين لوئي، بچون ڪو بهت ڪشش ڪرتي هئ. دن پرت دن جتنا پوتر بنتي جائينگي تمڪو بهت ڪشش هونگي. بابا ۾ بهت ڪشش هونگي. اتنا ڪينچينگي جو تم نهر نهين سڪينگي. تمھاري اوستا نمبروار پرشارت اَنوسار اُٿسي آ جائينگي. يهان باپ ڪو ديڪني رهينگي تو بس سمجھينگي اُڀي جاکر بابا سين ملين. اُٿسي بابا سين ڦر ڪڀي بچرينگي نهين. باپ ڪو ڦر ڪشش هوتي هئ بچون ڪي. اس بچي ڪي تو ڪمال هئ. بڙي اچي سروس ڪرتي هئ. هان، ڪڇ ڊفيڪٽ پي هئ ڦر پي اوستا اَنوسار ٿائيم پر بڙي اچي سروس ڪرتي هئ. ڪوئي ڪو دڪ ديني جيئي آسامي نهين ديڪني ۾ آتي هئ. بيماري آڌ هوتي هئ تو وهه هئ ڪرم پوڳ. خد پي سمجھتي هئ جب تڪ يهان هئ، ڪڇ نه ڪڇ هوتا رهينگا. ڀل يهه رت هئ ڦر پي ڪرم پوڳ تو پچاڙي تڪ پوڳنا هين هئ. اُٿسي نهين،

مئن ان پر آشيرواد ڪرون. انڪو پي اپنا پرشارت ڪرنا هئ. هان، رت ديئا هئ. اُسڪي ليئي ڪُڇ
 اِضافا دي دينگي. بهت ٻانڌيليان ڪئسي ڪئسي آتي هئ. ڪئسي ڪئسي سين چوٽ ڪر آتي
 هئ. انهن ڪا جتنا لَو رهنا هئ اُتنا اَوَر ڪوئي ڪا نهين. بهتون ڪا لَو بلڪل نهين هئ. اُن
 ٻانڌيليون ڪي لَو سين تو ڪسڪي پي پيٽ نهين ڪر سڪتي. ٻانڌيليون ڪا يوگ پي ڪوئي ڪر
 مت سمجهنا. بهت ياد ۾ روتي هئ. بابا، او بابا، ڪب هر آپ سين ملينگي؟ بابا، وشو ڪي مالڪ
 بناني والي بابا، آپ سين هر ڪئسي ملينگي؟ اُٿسي اُٿسي ٻانڌيليان هئ. جو پريم ڪي آنسوَن
 بهاتي رهتي هئ. وه اُنڪي دڪ ڪي آنسون نهين هئ وه آنسوَن پيار ڪي موتي بن جاتي هئ.
 تو اُن ٻانڌيليون ڪا يوگ ڪوئي ڪر ٿوريئي هئ. ياد ۾ بهت ترقي هئ. او بابا هر آپ سين ڪب
 ملينگي؟ سڀ دڪ مٿاني والي بابا. باپ ڪهتي هئ جتنا سميه تر ياد ۾ رهينگي، سروس پي
 ڪرينگي، پل ڪوئي ٻنڌن ۾ رهتي هئ، خد سروس نهين ڪرتي پرنتو ياد ڪا پي بهت انهن ڪو
 بل ملتا هئ. ياد ۾ هين سڀ ڪُڇ سمايا هوئا هئ، ترقي رهتي هئ. بابا ڪب موقعا ملينگا جو هر
 آپ سين ملينگي؟ ڪتنا ياد ۾ رهتي هئ. آڱي چل دن ڀرت دن تمڪو زور سين ڪينچ هوتي
 رهينگي. اِشان ڪرتي، ڪاريه ڪرتي ياد ۾ هين رهينگي. بابا، ڪيي وه دن هونگا جو يه ٻنڌن
 خلاص هونگي؟ ٻچاري پوچتي رهتي هئ بابا، يه همڪو بهت تنگ ڪرتي هئ، ڪيا ڪرين؟
 بچون ڪو مار سڪتي هئ؟ پاپ تو نهين هونگا؟ باپ ڪهتي هئ آڄ ڪله ڪي بچي تو اُٿسي هئ
 جو بات مت پوچو! ڪسڪو پتي سين دڪ هوتا هئ تو اندر ۾ سوچتي هئ ڪب يه ٻنڌن چوٽي تو
 هر بابا سين ملي. بابا، بهت ڪڙا ٻنڌن هئ، ڪيا ڪرين؟ پتي ڪا ٻنڌن ڪب چوٽينگا؟ بس، بابا
 بابا ڪرتي رهتي هئ. اُنڪي ڪشش تو آتي هئ نان. اُٻلائين بهت سهن ڪرتي هئ. بابا بچون ڪو
 ڏيرج ديتي هئ بچي، تر باپ ڪو ياد ڪرتي رهو تو يه سڀ ٻنڌن ختم هو جائينگي. اُچا!
 ميني ميني سڪيلڏي بچون ڀرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ ڳڏمار ننگ. روحاني باپ
 ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُڪيه سارا-

- (1) اُپني جاچ ڪرني هئ ڪ هماري ۾ ڪوئي اوڱڻ تو نهين هئ؟ ڪهان تڪ هماري ياد باپ
 تڪ پهونچتي هئ؟ همارا سپاءِ دٿوي سپاءِ هئ؟ ورتي اوڙ طرف پتڪتي تو نهين هئ؟
- (2) اُٿسا لَولي بننا هئ جو باپ ڪو ڪشش هوتي رهي. سِڪو سڪ دينا هئ. پيار سين باپ ڪو
 ياد ڪرنا هئ.

وردان - وئرت سنڪلپ روپي پلرس ڪو آڌار بناني ڪي بجاءِ سرو سنڀنڌ ڪي اُنيو

ڪو بيداني والي سچي سنيهي پو

مايا ڪمزور سنڪلپ ڪو مضبوط بناني ڪي ليئي بهت رايِل پلرس لڳاتي هئ، وار وار يهي
 سنڪلپ ديتي هئ ڪ اُٿسا تو هوتا هين هئ، بڙي بڙي پي اُٿسا ڪرتي هئ، اُپي سمپورڻ تو هوئي
 نهين هئ، ضرور ڪوئي نه ڪوئي ڪمزوري تو رهينگي هين.... يه وئرت سنڪلپ روپي پلرس
 ڪمزوري ڪو اوڙ مضبوط ڪر ديتي هئ. اَب اُٿسي پلرس ڪا آڌار ليني ڪي بجاءِ سرو سنڀنڌون
 ڪي اُنيو ڪو بيدائو. ساڪار روپ ۾ ساٿ ڪا اُنيو ڪرتي سچي سنيهي بنو.

سلوگن - سنتھنا سڀ سين بڙا ٿڻ هئ، جو سدا سنتھت رهتي هئ